

Lid. Deri, mener jeg, ligger utvivlsomt, at man ikke kan ønske i borgerlige Sager at komme i en altfor directe Berøring med Krigsbestyrelsen og Krigsbestyrelsens Embedsmænd.

Sager: Grunden, hvorfor jeg har troet ikke at kunne stemme for det Forslag, der sidst blev vedtaget, er, at jeg har fundet, at det er en Abnormitet i administrativ Henseende at lægge Balget af Formanden for vedkommende Commission ind under Amtsraadet, hvilket er blevet tilstrækkeligt begrundet af den høitærede Krigsminister, da Sagen var til tidligere Behandling. Jeg troer, at Amtsraadet bør repræsenteres ved sine Udvalgte, forsaavidt de locale Interesser skulle varetages, men ingenlunde forsaavidt det Almindelige skal foretages, som ligger i Formandens Haand. Jeg troer, at der vel kunde være Grund til at finde det uhenigtsmæssigt, at Formanden udvælges af Regjeringen selv; men at dette maaskee er uhenigtsmæssigt eller urigtigt, kan ingenlunde medføre, at Balget af Formanden henlægges til Amtsraadet. Jeg skal i denne Anledning udtale en Tanke, som maaskee er ny, maaskee kun tilhører mig selv og ikke finder Understøttelse hos nogen Anden, den nemlig, om ikke det Retteste vilde være, at Formanden for en saadan Commission udgik fra Valg af Domsmyndigheden, navnlig Overretten; thi Formanden skal være et aldeles upartisk Element i Commissionen. Naar vi ville tage Autoriteterne i Staten, som det Hele nu er organiseret, vil jeg villig indrømme, at der ikke findes Ufeilbarhed ved Domstolene eller ved den Mand, Domstolene saaledes skulle vælge; men hvad den Upartiskhed angaaer, der skal findes hos Formanden i en saadan Commission, troer jeg dog, at den findes bedst hos en af Domstolene valgt Mand. Et Forslag i saa Henseende ligger ikke for, og kan en saadan Anskuelse naturligviis vel ikke heller gjøres gjældende i en saadan speciel Sag, men Tanken herom synes mig dog at ligge temmelig nær. Da nu, i al Fald, ikke nogen Forandring i denne Retning er foranlediget, men Forandring er foreslaaet i en Retning, som er ligesaa ny, men som jeg, som sagt, finder mindre hensigtsmæssig, nemlig at gaae til Amtsraadet, troer

jeg, at Forsamlingen gjør rettest i at følge Krigsministeren i denne Sag og lade det i det Væsentlige forblive ved den Form, der er brugt sidste Gang. En af den høitærede Minister herfor ansøgt Grund synes mig at være afgjørende, nemlig at den Commission, hvis Nedsættelse vi her skulle beslutte, netop skal have at gjøre med Taxationen af de samme locale Forhold, der bleve taxerede ved den sidste Leirholdelse. En følgende Leir vil maaskee ikke blive afholdt paa samme Sted, og der vil da blive Leilighed til en senere Overveielse af dette Punkt. Jeg troer derfor ikke, at vi nu skulle give os af med at reformere Principerne for Administrationen ved det enkelte Tilfælde.

H. M. Petersen: Jeg troer, at man tillægger denne hele Sag en ikke saa lidt større Betydning, end der egentlig tilkommer den, men Uoverensstemmelsen imellem den ærede Minister og i hvert Fald den Afstemning, der allerede har fundet Sted, og som ikke usandsynligt atter idag vil gaae i samme Retning, er dog ikke saa ganske lille. Jeg troer, at det vilde have været heldigere for Sagen i det Hele taget, om Ministeren havde kunnet conferere med Medlemmer her af Thinget, navnlig i et Udvalg, og da man paa ethvert Trin kan standse en Sag og nedsætte et Udvalg, foreslaaer jeg, at denne Sag standses og henvises til Behandling af et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Formanden: Der er foreslaaet, at 3die Behandling af denne Sag standses, og at den henvises til Behandling af et Udvalg paa 5 Medlemmer. Forhandlingen vil altsaa nu angaae dette Forslag. Den høitærede Krigsminister har Ordet.

Krigsministeren: Med Hensyn til den Maade, hvorpaa det ærede Medlem motiverede sit Forslag om at udsætte Sagens Behandling og henviser den til et Udvalg, og da navnlig med Hensyn til den Ytring, at hvis Ministeren havde confereret med Forslagsstillerne, saa vilde man have kunnet undgaae at komme i det Dilemma, i hvilket man nu befinder sig, da skal jeg oplyse — og jeg tør vel ved denne